

KUKÁTKO

Hanácký divadelní maj 1999

Upomněnkám

Albína Dvořáková – Mráčková

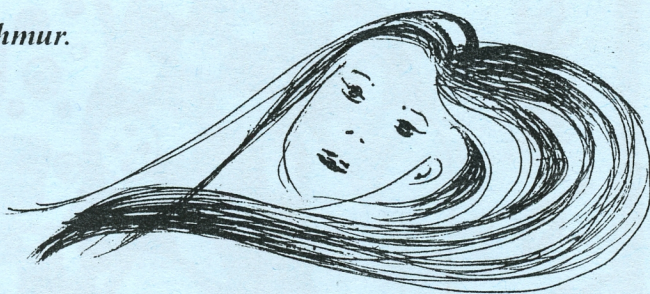
*Naposledy, než života
oddíl nový nastoupím,
přelétněte upomněnky
odkvětlých dob srdcem mým!*

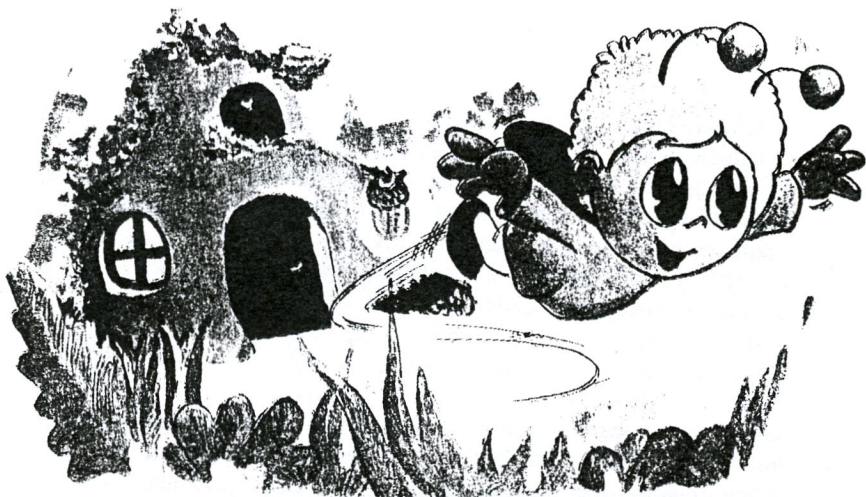
*Přelétněte kolébavým
hravě letem motýla
duchové chvíl růžokřídlí
blahých, jež jsem zažila.*

*Přelétněte nočních letem
příšerným obludných stvůr,
o vy stíny temnorouché
mnohých bolů, teskných chmur.*

*Přelétněte zlatovlasých
snů mých matné odlesky,
i vidiny citů svatých,
jež vzňal zápal nebeský!*

*Přelétněte naposledy
v svěžím dechu srdcem mým,
pak necht' s žitím odekvětlým
i vzpomněnky pohrobím!!*

Hodnocení poroty

Kroužek divadelních ochotníků Hvozdná
Jan Karafiát: Broučci

Znovuobnovení divadelní činnosti v Hvozdné je počín, jehož význam může nyní sotva kdo dohlédnout a tudíž jen těžko docenit. Je to počín, jehož význam je tak veliký, že si ho nedovedeme ani ve všech ohledech a důsledcích představit. Napomohl mu i herec **Dušan Sitek**, který se ujal režie. Je třeba rovněž konstatovat, že pro znovuoobnovení divadla hvozdenští volili výhodnou dramaturgii, k níž vedle Karafiátových Broučků patří i Jiráskova Lucerna a spojení lidových vánočních a pašijových her, uváděných pod názvem Hvozdenický betlém.

Karafiátovi Broučci jsou kultovní knihou české literatury pro děti, která v polovině 70 let minulého století stanula na počátku cesty k moderní beletristické tvorbě, k tvorbě vymaňující se z moralistního charakteru dětské literatury, usilující o autentickou uměleckou tvorbu, promlouvající k reálnému životu. Nic na tom nemění skutečnost, že bylo použito alegorie, a že toto dílo stojí na stanoviscích k životní existenci, která nám dnes mohou připadat jako ošidná.

Soubor Broučky inscenuje v dramatizaci režiséra Dušana Sitka v podstatě prostředky iluzivního divadla, i když hru otevírá jako divadlo na divadle (tento princip však v inscenaci dále uplatňován není) a i když dramatizace nezůstává v poloze ryze činoherní, ale hudebními čísly směřuje ke hře se zpěvy. Jistý přesah z iluzivního základu tvoří sekvence, v nichž je využito pantomimy, respektive tanečních prvků. Představení vypovídalo o nezměrné práci, která musela být na realizaci inscenace vynaložena a pečlivosti, s kterou

byla nastudována (23 herců!). Nadto je nepochybné, že musel režisér vynaložit nemalé pedagogické úsilí při vedení herců, jejichž věkový průměr je cca 13 let, a z nichž většina stanula na jevišti poprvé. Režisér byl zároveň scénografem a jeho scénická a kostýmní výprava rozhodně není z rodu tzv. chudého divadla. Očividné je to především na zpracování kostýmů, ale také na využití prostředků černého divadla. Představení hvozdenských sdělilo přehledně základní příběh i myšlenkové poslání předlohy. Snad jen pantomimicko-taneční sekvence jsou těmi, jimiž nejsou významy sdělovány nejzřetelněji.

Odhlédneme-li od otázek souvisejících se současným smyslem a dopadem Karafiátovy předlohy a přijmeme-li zvolený inscenační princip, aniž bychom se chtěli dobírat dalších možností či jeho čistoty, lze přesto uvažovat o tom, co by inscenaci bylo ku prospěchu.

Nepochybně by mohlo být dosaženo zdařilejšího inscenačního výsledku zaměřením se na dva okruhy problémů. Tím prvním je herecká práce či přesněji jednání v daných okolnostech, tj. jednání slovní i neverbální v jednotlivých dramatických situacích. Tím druhým je zbavování se popisnosti. Kde nastupuje obraz na místo popisu, tam je inscenace nejen daleko působivější, ale také nejbližší duchu výchozí předlohy. K tomuto okruhu problémů se váže i užití playbacku v hudebních číslech, které divákovi narušuje živý kontakt s herci a vytváří nepatřičné efekty zcizení. Vedle těchto základních problémů by bylo možné jmenovat řadu dalších, jako např. nastolování snových scén a jejich vlastní nepřilíh vyalézavé zpracování, nefunkční markýrování hry na hudební nástroje, užití prvků černého divadla, problematické navazování kontaktu s publikem a jiné, v nichž tvoří samostatnou kapitolu vlastní dramatizace původní předlohy, nejméně ve zveřejňování potřebných reálií pro vybudování partu některých dramatických osob, především Janinky.

Chci věřit, že si inscenátoři stojí za tím, co se snaží z jeviště divákům sdělit. Totiž, že konat dobro a pracovat pro lidi není konečným smyslem života, nýbrž povinností vůči Bohu, že život není radostí, nýbrž povinností. Pak jistě v příštích svých opusech zapracují na tom, aby zvládli základní předpoklad divadla, tj. aby na jevišti jednali.

Milan Strotzer

Hvozdenický betlém

Sousedské lidové divadlo v Čechách a na Moravě je naprosto jedinečná záležitost, která v dějinách našeho divadla nemá obdoby a která patří k tomu nejvýraznějšímu, čím jsme přispěli k divadlu světovému. A přitom jde na první pohled o věc tak jednoduchou a prostou. Stačilo, aby byl v obci aktivní pan učitel, písmák nebo třeba kostelník, který s ostatními secvil nějakou biblickou legendu a pak aby ji tato sešlost předvedla třeba v místní hospodě. K nejoblíbenějším patřily hry o narození Ježíše Krista, které se hrávaly v čase vánoc. Skrze takové divadlo a skrze takovou hru si celá obec znovupřítomňovala a znovuprožívala mýtus o zrození mesiáše, se vši úctou a pokorou, ale i se vši radostí a veselím. Za dramatickou figurou se totiž nikdy nevytratil její představitel, kterého všichni důvěrně znali ze všedního života. Divákům se tak skýtala mimořádná podívaná na své "spoluobčany", kteří jim svou hrou o Ježíškově, nebo spíš hrou na Ježíška přibližují a "zpozemšťují" něco vznešeného a nedotknutelného. Za neustálé polarity mezi vážným obřadem a radostnou hrou, mezi živými představiteli a tím, co představovali. Z takto aktivně slaveného a žitého svátku se stával zásadní moment uvědomující člověka o jeho přináležitosti k obci, o vzájemném spolubytí. Typické bylo, že většina lidových her měla své krajové a místní verze - aby bylo zřejmo, že věc, o které je z jeviště řeč, se naprosto konkrétně týká těch, kteří jsou přítomni - a přirozené rovněž bylo, že se vše odehrávalo pouze v čas k tomu určený, to znamená, že se nereprizovalo a za rok se vždy hrálo znovu.

Hvozdenický soubor se přidává k vině těch, kteří se snaží zaniklou tradici sousedského lidového divadla vzkřísit. Myslím, že zvláště v menších obcích má tato tendence svou významnou váhu a platnost - přesně z týchž důvodů, pro které se toto divadlo pěstovalo i dříve, byť se časy mění. Režisér Dušan Sítek sestavil z různých verzí svou variantu legendy o Kristově narození, jeho životě a umučení a s mnohačetným dětským ansámblem dal dohromady inscenaci Hvozdenický betlém. Měl mimořádně šťastnou ruku při výběru představitele Ježíše (Lukáš Juřík), který je typově velmi přesný. Sugestivní pohled, vzpřímený postoj, vznosná gesta i deklamativní či kazatelské promluvy jsou tím, co odpovídá navyklé představě o této figuře. Také v ostatních případech jde typově o zdářilé obsazení (pastýři, Marie, Pilát aj.). Vzhledem k tomu, že inscenace je výtvarně jednotně a čitelně pojatá (kostýmům i scéně dominuje bílá, každá z postav je výrazně, a přitom jednoduše odlišena), jsou po ruce všechny předpoklady k tomu, aby Hvozdenický betlém fungoval se všim všudy. Zvláště pak, když jsou herci hudebně disponováni (věčná škoda, že zpívají s playbeckem!) a když je nanich patrně zaujetí pro věc. Jedinou zásadnější námitku v tomto ohledu lze občas mít k práci se slovem, neboť ne vždy je akcentováno to, co by akcentováno být mělo. S dramaturgem lze rovněž polemizovat, zda by nebylo výhodnější, aby se představení zabývalo pouze jednou fází Ježíšova života (jednotnou třeba i jazykem).

Otázkou "nad" zůstává, nakolik je taková záležitost jedné konkrétní obce záležitostí přenosnou. V cizím místě a v nepatřičném čase se z ní totiž vytrácí duch a smysl.

Michal Čunderle

Rozhovor s herci z Hvozdné

Jak dlouho s tímto souborem spolupracujete?

Zpovídaný číslo 1: Tři roky.

Zpovídaný číslo 2 – Ježíš: Soubor ve Hvozdné je jen jeden, ale rozdělen na dvě části. Na mladší – tu už mám za sebou a na starší, i když dohromady je to jedna parta. Ta dětská trvá tři roky. Když soubor začal, první pohádka byla O rohaté princezně od Josefa Lady, druzí byli Broučci od Karafiáta a doufám, že budeme stále pokračovat, protože v režii je další pohádka Sněhurka a sedm trpaslíků. Ta by se měla začít studovat v září.

Zpovídaná číslo 2: Skoro rok.

Jak se vám líbí herectví, chcete si ho zvolit jako povolání?

Zpovídaný číslo 1: Povolání asi ne, ale je to dobrá zábava.

Zpovídaný číslo 2: To ne. Je to dobré v tom, že se lidé sejdou a nesedí u televizoru.

Zpovídaná číslo 3: Asi taky ne.

Co byste si chtěli zvolit jako budoucí povolání, když ne herectví?

Zpovídaná číslo 3: Zdravotní sestra.

Zpovídaný číslo 1: Ještě nevím.

Zpovídaný číslo 2: Také ještě nevím. Jsem sice vyučený kuchař, maturitu také mám, ale co budu dělat v budoucnu ještě nevím.

Jak se vám líbí v Němčicích?

Zpovídaný číslo 2: Líbí se nám tady, pan starosta byl při projevu a při přivítání velice milý. Myslím, že to tu také žije kulturou.

Zpovídaný číslo 1 a 3 : Ani jeden z nich nevyjádřil.

Jak hodnotíte váš soubor jako kolektiv?

Zpovídaný číslo 2: Kolektiv je perfektní.

Zpovídaný číslo 1: Určitě.

Zpovídaná číslo 3: Oněměla.

Zpovídaný číslo 2: (náhle si vzpomněl, že ještě našim sličným redaktorkám něco zamlčel a opět se rozpovídal, protože si myslel, že už je to poslední otázka) Bez party bychom to asi nezvládli, děcka to vlastně zvládají díky podpoře rodičů. Zkoušky jsou totiž někdy až do večera. Bez tolerance by to asi nešlo.

Rozhovor s diváky

Hvozdenický betlém

Jak se vám líbilo dnešní večerní představení?

Líbilo se mi moc, žádné připomínky bych k němu neměl.

Jsi poměrně mladý, chci se tě zeptat, na tohle představení jsi šel sám nebo ti ho někdo doporučil?

Na představení jsem šel sám, z vlastní iniciativy.

Který z herců se ti nejvíce líbil, který nejlépe zahrál svoji roli?

Jednoznačně Ježíš, skvěle to zahrál.

Líbily se ti kulisy a hudební doprovod?

Přesto, že děj představení se odehrával před dvěma tisíci roky, jejich moderní hudební doprovod nijak nenarušoval hru, ba naopak se mi velice líbil.

Rozhovor s divačkou středního věku

Co si myslíte o dnešním představení, o výkonu herců a scéně?

Hra se mi velice líbila. Herci, přesto, že jsou velice mladí zahráli představení velice dobře.

Co si myslíte o hereckých výkonech?

Ježíš byl velice dobrý. U ostatních herců se musí brát v úvahu to, že jsou velice mladí. Měli to velice dobře nacvičené, museli mít nějakého velice dobrého režiséra. Herci měli velice dobrou výslovnost a všem bylo krásně rozumět.

Jak se vám líbily kulisy?

Líbily.

Rozhovor s Lukášem Juříkem a Zuzanou Mrvovou

Poněkud netradiční téma si zvolil tento kroužek na květen – tedy měsíc, kdy se koná Hanácký divadelní máj. Největší ohlas mezi diváky asi získal představitel Ježíše, a také proto jsme se ho zeptali na jeho dojem z představení. Přítomná byla i dívka hrající anděla.

S Němčicemi byli spokojeni, tedy i s jevištěm. Pochvalovali si také krásnou atmosféru, přijetí, publikum. Je vidět, že je tento soubor samostatný a schopný. Tuto hru nacvičovali celkem tři měsíce, hudbu nahrávali ve zlínském studiu, kulisy dělali rodiče od zvukaře. Dá se říct, že rodiče dělali všechno co bylo třeba. V nynější sestavě spolu herci hrají tři roky jsou jak vidět skvěle sehraní. Na otázku (položenou večer po představení) Co budou teď dělat? Odpověděli: „Oslavovat, doufám, že až do rána“.

Divácká soutěž

Přehlídka vesnických divadelních souborů

Název souboru a hry	Bodové ocenění
DS Ant. Vorla Křenovice	2,81
DS Zmatkaři Dobronín	2,34
Kroužek divadelních ochotníků Hvozdná	2,86

Seznam publikací

pro HDM

1.	Dramatika pro děti, III. díl 3 x Karel a Josef Čapkovi	24,-Kč
2.	Dramatika pro děti, IV. díl 3 x Hans Christian Andersen.	24,-Kč
3.	Dramatika pro děti, V. díl 3 x Božena Němcová - slov. Poh	24,-Kč
4.	Dramatika pro děti, VI. díl 3 x Orient	24,-Kč
5.	Dramatika pro děti, VII. díl A. Urbanová - Zpět k dramatikovi	24,-Kč
6.	Veltrubská Ivana: Divadlo očima dětí	34,-Kč
7.	Alena Urbanová: Mýtus divadla pro děti	20,-Kč
8.	Václav Muller, Rudolf Felzmann Světlo v rukou režiséra	40,-Kč
9.	Jiří Hraše, Miroslav Kučera Mně sluchu dopřejte	40,-Kč
10.	Jarmila Černíková - Drobná Padesát příběhů..., I. Díl	45,-Kč
11.	Jarmila Černíková - Drobná Padesát příběhů..., II. díl	90,-Kč
12.	Jarmila Černíková - Drobná Padesát příběhů..., III. díl	90,-Kč
13.	Cesty českého amatérského divadla Vývojové tendence	220,-Kč
14.	Josef Vinář: Cesty k herectví II. a III. díl	90,-Kč
15.	Kazimierz Braun: Druhá divadelní reforma?	75,-Kč
16.	Dramatika pro děti, I. díl 3x Božena Němcová	34,-Kč
17.	Zdeněk Pošíval: Základy pojmů v dramatickém umění	25,-Kč
18.	AS - jednotlivá čísla stávajícího ročníku	20,-Kč
19.	AS - jednotlivá čísla minulého ročníku	15,-Kč

Knihy možno zakoupit
v kancelář i MěKS.

ZVÍRÁTKA A LOUPEŽNÍCI

na motivy pohádky bratří Grimmů
napsal Karel Hoffmann

režie	: Karel Hoffmann j.h.
asistentka režie	: Alena Pavelková j.h.
kostýmy	: Kateřina Šimková
scéna	: Jan Hrůza Václav Pulkrábek
světla	: Leoš Plic
text sleduje	: Kamila Plačková
stavba scény, rekvizity	: Václav Pulkrábek

hrají :

kohout	: Michal Hošek
koza	: Bohumila Hýžová
pes	: Jan Hrůza
kočka	: Kateřina Skřenková
loupežník zvaný Generálka	: Kateřina Šimková
loupežník zvaný Profesor	: Jiří Kašík
loupežník zvaný Bidlo	: Radek Svoboda
loupežník zvaný Buchta	: Petr Adámek
lesní muž	: Pavel Štrof
lesní žena	: Lucie Vašáková Iva Kristová
lesní mužík	: Hana Fialová
lesů pán	: Petr Štrof

Slovo o hře

Divadelní soubor Domu kultury Kroměříž se snaží v každé divadelní sezóně nastudovat představení pro dospělé a mimo to i pohádku pro nejmenší. V letošní divadelní sezóně se to podařilo a proto předkládáme našim malým divákům divadelní pohádku „Zvířátka a loupežníci“, kterou napsal, na motivy pohádky batři Grimmů, herec a režisér Slováckého divadla v Uherském Hradišti Karel Hoffmann.

Na poetickém pozadí lesního prostředí se živými lesními bytostmi a obživlými stromy se rozvíjí příběh kamarádů zvířátek, kteří si hledají nový domov a party legračních loupežníků, kteří nereprezentují v této pohádce tradičně jim připisované zlo, ale spíše roztomilou nešikovnost snoubící se s malou špetkou hlouposti. Toto režijní nastudování nabádá malého diváka k výraznému vtažení jeho fantazie do děje a děti nemají v jeho svižném tempu příliš prostoru pro nudu.

Karel Hoffmann jako autor a režisér v jedné osobě v průběhu nastudování upravil pohádku vzhledem k omezenému počtu mužů-herců a do některých původně mužských rolí byly obsazeny ženy-herečky.

Výsledkem toho je roztomilá a hravá pohádka, při které si, jak doufáme, náš nejmenší divák trošičku zazpívá, trošičku zakřičí a hodně se zasměje a pobaví.

Slovo o souboru

Divadelní soubor Domu kultury Kroměříž navazuje na dlouholetou tradici ochotnického divadla v Kroměříži, která trvá již 134 let. Tento soubor byl vždy znám svojí vysokou uměleckou kvalitou a moderním repertoárem. V roce 1955 se soubor poprvé zúčastnil Jiráskova Hronova a poprvé si ověřuje možnost úspěšné spolupráce s profesionální režii. Od té doby se v souboru vystřídala celá plejáda profesionálních režisérů z nichž jmenujme alespoň M. Horanského, M. Smetamu, A. Navrátila, H. Domeše, A. Hajdu, F. Houdka a od roku 1990 se souborem spolupracuje herec a režisér Slováckého divadla Uherské Hradiště - Karel Hoffmann.

**Divadelní soubor MSKS Velké Opatovice
uvádí komedii Antonína Procházky**

S tvojí dcerou ne

Režie: Pavel Petrželka
Text sleduje: Jana Kouřilová
Jiřina Rédová
Scéna: Jiří Pospíšil
Světla: Josef Lazar
Hudba: Žest'ový kvintet Jevíčko

Osoby a obsazení

Sandra	Jitka Moučková
Luboš	Petr Dostál
Libuše	Blanka Volgemutová
Alice	Věra Kaderková
Rudla	Petr Foreth
Čest'a	Milan Dostál
Robin	Hynek Ondra

Slovo o hře S Tvojí dcerou ne

Hlavními postavami této hry jsou manželé Koukolíkovi a Šimandlovi, kteří by se však mohli jmenovat úplně jinak, jelikož jejich příběh by se mohl klidně odehrát na kterémkoliv místě na světě. Manželé Koukolíkovi se snaží předejít manželské krizi. Mají dospělou dceru Sandru, která budí dojem v mnohém ohledu dospělejší než její rodiče. Koukolíkovi, v zájmu utužení rodinných vztahů odjíždějí na radu Šimandlových na dovolenou. Necháávají doma Sandru s tím, že Šimandlovi na ni dohlédnou. Luboš Šimandl se však do Sandry zamiluje. Z konzervativního bankovního úředníka je rázem avantgardní muž, který bourá všechny dosavadní stereotypy svého života, ovšem bez negativních následků. Začíná kolotoč spleťtých komediálních situací, které jsou podtrženy brilantně napsanými vtipnými dialogy.

Antonín Procházka napsal hru o současných lidech a jejich problémech. Mají obyčejné zaměstnání, prozaické plány a mnoho z nich neuskutečněné sny. Přes všechny chyby jsou sympatičtí. Nechtějí bořit zavedené zvyklosti, ani rušit svoje vzájemné vztahy. Dostávají se jen do momentální krize. Tato krize vede k tomu, že si uvědomí, co je na jejich vztahu cenného, a vrací se, očištění k původnímu způsobu života. Dochází k navenek mírnému, ale podstatnému posunu v kvalitě vztahů. Toto uvědomění protrhne bludný kruhu izolace, stereotypu a pomáhá hrdinům jeho komedie uvědomit si vlastní identitu. Ukazuje divákům, že nalezení štěstí není nedostupné.

Rozhovor s prozatím nejstarším členem DS Velké Opatovice

Slovo o souboru

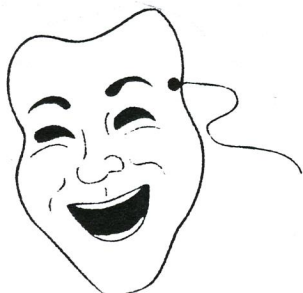
Divadelní historie ve Velkých Opatovicích sahá až do minulého století. Původně zde byly tři soubory a to: SOKOL, Orel, Dělnická federativní jednota. Tyto soubory pracovaly až do roku 1945. Později došlo ke sloučení a všechny soubory přešly pod největší soubor Sokol. Tento soubor s většími či menšími přestávkami pracoval až do šedesátých let. Potom došlo k renesanci pod hlavičku Městského kulturního střediska Velké Opatovice. V této době zde pracovali tři režiséri - František Petrželka, Tomáš Dosedla (velmi známá osobnost v divadelnickém světě, který bohužel již není mezi námi) a MUDr. Zdeněk Modrák. V současné době pracuje pouze jako režisér František Petrželka a dnešním představením od něho převzal štafetu jeho syn Pavel.

V současné době převzala hlavní tíhu herectví střední generace a co chybí, je skutečné mládí. Nesmíme však odepisovat generaci starší, která ještě stále neřekla své poslední slovo. Celý soubor se rád schází při různých příležitostech či oslavách. Rádi zpíváme, při zpěvu se snažíme využívat spolupráce s hudební školou ve Velkých Opatovicích, jejíž ředitel Petr Křivinka je nám velmi nakloněn.

Představení, které vám dnes předvedeme se zrodilo po roční přestávce v loňském roce. Iniciátorem byl režisér František Petrželka, který však po zdravotní indispozici předal režii svému synovi. Je to hra současného autora, zaměřená hlavně na slovní humor, divácky velice přitažlivá a doufáme, že se nám výběrem herců povedlo splnit záměr autora pobavit publikum. O úspěchu hry svědčí to, že byla kromě repríz v okolí sehrána přímo v Opatovicích čtyřikrát.

Němčice uvidí desátou reprízu, která ovšem není poslední.

Rozhovor poskytl Karel Maršálek

Rozhovor s herci z Velkých Opatovic

Proč by měl jít divák na vaši hru? – důvody

- aby se zasmál, odreagoval, zapomněl na problémy. Naše hra je rozhodně velká legrace. Když jsme se bavili s lidmi, kteří už tuto hru viděli, vždycky říkali, že se krásně odreagovali, zasmáli se a doma si potom ani nepouštěli televizi, aby si nezkazili dojem.

Jaký první dojem na vás udělaly Němčice?

- my už jsme tady po několikáté a líbí se nám tu. Máte tady hezké, nové náměstí s „čudlíkama“.

Hrajete divadlo pro zábavu, je to váš koníček?

- je to kuň, kobyla. Jsme pryč z normálního života. Já jsem například na mateřské dovolené, tak mi to náramně „bodne“.

Jste pravidelně každý rok na HDM?

- ne, loni jsme tu nebyli, ale jinak posledních pět let pravidelně.

V čem se podle vás liší ochotnické divadlo od profesionálního?

- ochotníci to dělají asi víc s láskou, musí k němu mít určitě velký vztah.

Máte nějaký vzor v profesionálech?

- líbí se mi například Iveta Blanarovičová. Jinak máme rádi prostě český humor.

Zahráli byste si rádi v jiné době?

- asi v devatenáctém století, spíš kočovné divadlo. Ale dnešní doba není taky špatná, hraje se nám dobře, prostě nám to vyhovuje.

Pozvání na zítra

Zítra ve čtvrtek se vám představí tři soubory. Ráno v 10,00 hod. to bude představení Malé scény ZUŠ Zlín, Tvůrčí skupiny MEDOMET, indická pohádka Malá myška.

Ve 13,30 hod. zahraje pro mladé diváky Divadelní soubor při ZUŠ V.A. Prostějov hru – Už nikdy nebudu spát v rákosí, kterou napsal Mojmír Přikryl a Michal Čunderle.

Večer se můžeme těšit na klasické představení Aloise Jiráska Lucerna, kterou uvede soubor Klyh SOKOL Lysice.

JEŠTĚ JEDNOU OHLAŠUJEME
DRAMATIKŮM, DRAMATURGŮM A VŠEM MISTRŮM PERA,
že IPOS-ARTAMA ve spolupráci s organizátory divadelních přehlídek pro děti vyhlásilo
v červenci minulého roku autorskou soutěž s cílem napomoci kultivaci divadla pro děti.
Opakovaným zveřejněním jejího vyhlášení si dovoluujeme připomenout,
uzávěrky zbývá něco přes dva měsíce!

OŘÍŠKY PRO POPELKU

Vyhlášení autorské soutěže

IPOS-ARTAMA Praha ve spolupráci s organizátory přehlídek divadla pro děti FEMAD v Libici n.C. a POPELKY v Rakovníku vyhláší autorskou soutěž OŘÍŠKY PRO POPELKU.

Záměrem vyhlášení soutěže je iniciovat a podpořit vznik nových textových předloh pro činoherní divadlo pro děti a rozšířit tak nevelký rezervoár kvalitní dramatiky určené dětskému publiku. Oblast činoherního divadla pro děti je stále Popelkou v kontextu veškerého divadelního dění. Jedním z důvodů, proč tomu tak je, je naprostý nedostatek kvalitních her.

Soutěže se mohou zúčastnit autoři starší 18 let s původní hrou nebo s dramatisací literární předlohy v českém jazyce, jejichž adresátem je dětské publikum. Dětským publikem je míněna populace do 15 let věku.

Do soutěže budou přijaty pouze texty nové, které nebyly do termínu uzávěrky doručení prací jevištně realizovány.

Kalendář soutěže

α	vyhlášení:	⇒	červenec 1998
β	uzávěrka doručení prací:	⇒	15. července 1999
χ	vyhodnocení:	⇒	do října 1999
δ	vyhlášení výsledků:	⇒	Popelka Rakovník, listopad 1999

Vyhodnocení soutěže - ceny

Soutěž je anonymní. Práce zaslané do soutěže budou předány pořadatelem soutěže odborné porotě bez označení autorů. **Odborná porota** bude sestavena nejméně ze třech předních divadelních odborníků, zejména dramaturgů, zabývajících se oblastí divadla pro děti.

Nejlepší práce budou oceněny finanční cenou: 1. místo částkou 10 tis. Kč, 2. místo částkou 6 tis. Kč a 3. místo částkou 4 tis. Kč.

V případě, že by úroveň prací nesplňovala záměr soutěže, tj. rozšíření rezervoáru kvalitní dramatiky, bude v pravomoci poroty finanční ceny neudělit. V každém případě bude vyhlášeno pořadí nejlepších prací.

Součástí ocenění bude **publikování nejlepších prací** buď v samotném repertoárovém sborníku či jednotlivě. Publikován může být větší počet prací než je počet finančních cen, tj. v podstatě všech textových předloh, které budou naplňovat záměr soutěže.

PODMÍNKY ÚČASTI V SOUTĚŽI

- Autoři dávají zasláním textu hry do soutěže současně souhlas vyhlášovatel a pořadateli soutěže k prvnímu publikování hry tiskem, aniž by si za toto první publikování činili nárok na honorář.
- Autoři zašlou své práce v takovém termínu, aby jejich doručení nepřekročilo stanovené datum uzávěrky, t.j. 15. červenec 1999. Své práce včetně přílohy (viz rámeček níže) zašlou na adresu:
ARTAMA, do rukou dr. M. Strotzera
P. O. BOX 2, 140 16 Praha 4
- Texty budou zaslány ve třech vyhotoveních s tím, že na nich nebudou uvedena jména autorů. Naopak, v případě dramatizací je podmínkou v záhlaví textu uvést původní literární předlohu a jejího autora (autory), respektive pramen, z kterého dramatizace čerpala.

K zásilce textů autoři přiloží zvláštní list, na němž uvedou tyto údaje:

- jméno, příjmení, titul
- adresu bydliště, včetně PSČ
- telefonní spojení
- rodné číslo
- podepsaný text tohoto znění:

Přihlašuji do autorské soutěže OŘÍŠKY PRO POPELKU svojí divadelní hru s názvem:

a svým podpisem stvrzuji svůj souhlas s podmínkami účasti v soutěži.

.....
datum a podpis autora

Texty zaslané do soutěže její vyhlášovatel a pořadatel nevrací.

- Práce, které nebudou splňovat ustanovení tohoto vyhlášení, nebudou do autorské soutěže zařazeny.

V Praze dne 1. 7. 1998

PhDr. Milan Strotzer
tajemník autorské soutěže
OŘÍŠKY PRO POPELKU

PhDr. Vítězslava Šrámková
vedoucí ARTAMA Praha

Zajímavosti

- Hanácký divadelní máj navštívili přátelé z divadla Krakonoš ve Vysokém nad Jizerou, pořadatelé národní přehlídky venkovských divadelních souborů. Přijeli už ráno a viděli obě inscenace Hvozdenského souboru.
- také členové divadelního spolku z Prostějova s názvem „Moje divadlo“ si nenechají ujít představení HDM.
- těší nás, že se soubory přijíždějí do Němčic starostové obcí, případně další příznivci z řad podnikatelů.
- víte co nejvíce chválí soubory na HDM? Především večere, které připravují kuchařky stravovny MěÚ pod vedením paní Hany Novotné. Líbí se jim přátelská atmosféra všech místních organizátorů, je jen škoda, že nemáme ubytovací kapacitu, aby mohly zůstat alespoň následující den.
- v prostorách pod jevištěm se každý den promele ledacos, hlavní témata jsou podmínky souborů pro jejich činnost a především přístup obecních či městských úřadů ke kulturním aktivitám. Jsou to zajímavé diskuse.
- děvčata z kultury jsou nešťastná. Čím to, že dospělý divák nemá zájem o představení HDM? Při dětských představeních praská sál ve švech a nemůže uspokojit poptávku všech školských zařízení.
Těší je, že chodí i maminky s dětmi na mateřské dovolené. Ty mají 1*.
- jak uvádí moderátorka před každým představením, projekt Hanácký divadelní máj byl oceněn grantem Ministerstva kultury ČR. Tuto akci finančně podpořil také MěÚ Němčice nad Hanou. A Okr.Ú Prostějov a celá řada podnikatelů a sponzorů z Němčic a jiných míst Moravy.

Hledáme Otesánka		
Soubor	Jméno	Váha
Ořechovské divadlo	VáclavTrenz	146 kg
Ferdyšova kočovná divadelní společnost Zlobice	Milan Diblík	80 kg
DS Ant. Vorla Křenovice	Jiří Cenek	113 kg
DS Zmatkaři Dobronín	PavelKunst	104 kg
Kroužek divadelních ochotníků Hvozdná	Radek Kučera	85 kg
MSKS Velké Opatovice	Josef Lazar	117 kg

Jak se máme chovat v divadle :

§ 5/K99

Kouříme-li během představení, musíme dbáti toho, aby nevznikl požár. S přivolaným strážníkem se vhledišti nehádáme a vyřizujeme celou záležitost na chodbě.

SPONZORŮ:

-
- *Ministersvo kultury ČR
 - *Jindřiška Fréharová Zlín
 - *Jihomoravská plynárenské a.s. Brno
 - *VandenBerg s.r.o. Němčice n.H.
 - *RESON s.r.o. Němčice n.H.
 - *MOPS Jan Hrabal Němčice n.H.
 - *Zelenina L. Foltýnová Němčice n.H.
 - *MDK s.r.o. Kojetín
 - *BAZO s.r.o. Prostějov
 - *Zahradnictví Oplocký Němčice n.H.
 - *Multistav Němčice n.H.
 - *Jihlavské sklárny Bohemia a.s.
 - *Gastroma Kroměříž
 - *Drogerie D. Navrátil Němčice n.H.
 - *Hanácká kyselka Horní Moštěnice
 - *DONAĚ s.r.o. Vyškov
 - *Magnum car a.s. Vyškov
 - *Magnum Int a.s. Vyškov
 - *PB PLAST s.r.o. Vyškov
 - *Hanácké cukrovary a.s. Němčice n.H.
 - *Haná leasing a.s. Prostějov
 - *PRIMA Přikryl Němčice n.H.
 - *Hornet computers J. Pospíšilík Brno

REDAKČNÍ RADA:

JANA OTÁHALOVÁ, ING. JANA OTÁHALOVÁ
~~MGR. NADA TESÁŘÍKOVÁ~~, PAULÍNA ZAHRADOVÁ
JANA SVOBODOVÁ, PETR OTÁHAL
LUDKA KOUŘILOVÁ